

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting on aged paper]

1
2
3
4
5
6
7

1622,

1. Fomannus, Orbalplus: De sequestratione.
2. Fomannus, Orbalplus: De jure accensendi.
3. Fentkins, Ferrigus: De rei vindicatione
4. Oldcup, Justus: De jure et privilegiis non appellandi
5. Rentes, Johannes: De crimine (caesae) majestatis.
6. Schroeterus, Petrus Elias: De legitimatione libero-naturalium, eiusque speciebus et legitimationum successione.

1623.

1. Fomannus, Orbalplus: De pacto retrovendendi
2. Fomannus, Orbalplus: De jure sistendi non de arrestis
3. Riemerus, Valentinus: De necessaria defensione.
4. Theodorius, Petrus: De regibus.

1624.

1. Arminius, Dominicus: De saluberrimo l. 2 C. de reserud-
vunt. hoc maxime seculo controverso, remedio
2. Fomannus, Ursulpus: De jure emphyteutico.
3. Fomannus, Ursulpus: De iudicio civili, ejusdemque
motu procedendi ordinario.
4. Fomannus, Ursulpus: De delictis privatis.
5. Himmelius, Georgius: De obligationibus in genere
6. Nerenhausius, Henricus: De furto.
7. Inerius, Johannes: De majestate in genere et in specie
De majestate regali.

1625.

1. Fomannus, Ursulpus: Disputatio in 5 l. leg 6 C.
de quaestioibus.
2. Frantzius, Georgius: De obligationibus in specie.

1625

3. Theoricum, Petrus: De renunciationibus ..

10

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

1

1

2

14070,

DISSERTATIO JURIDICA No. 16

De

JURE SISTENDI,

SEU

De

ARRESTIS,

Quam

Divinâ fortunante clementiâ

Ex consensu & decreto

Magnifici & Amplissimi Jctorum Collegii, quod in illustri
ac celeberrimâ Salanâ floret Academia

PRÆSIDE

VIRO MAGNIFICO ET CONSULTISSIMO

Dn. ORTOLPHO FOMANNO
U. J. D. DECRETALIUM HUIUS ACADEMIAE P. P. FACULTATISQ; JURIDICAE ORDINARIO, ac p. t.

Decano Spectatissimo, Curiae ibidem Provincialis &
Scabinatus Adfessore dignissimo, Praeceptore, Fautore ac Promotore suo æternum honorando.

In auditorio Jctorum

Publicae cynosurae submittit

die 5. Mens. April.

CONRADUS Rahnen/ BRUNSV: SAXO.

J E N A E

Typis TOBIAE STEINMANNI.

ANNO M. DC. XXIII.

8

1623, 2

UNIVERSITÄT
ZV HALLA

B. H.

3 1/2

DISSERTATIO JURIDICA

DE

JURE SISTENDI

DE

ARRRESTIS

DE

Divinae fortunatae clementiae

in

causa

per

FRATREM

Viro Illustrissimo et Consularissimo

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

FRATRI ROMANO

tu
ba
tr
no
C
m
no
in
in
m
m
ped
di
fa
sub
mo
EX
de
ob
xi
no
ge

ΠΡΟΑΥΛΙΟΝ.

*A, quæ necessaria & utilia, inq̄ fo-
ro & iudicio frequentissima, propter sui-
ipsius commendationem non negligenda, sed ple-
niùs potius attingenda, à clarissimâ Jurispru-
dentiz lampade Ulpian. in l. i. pr. ff. de suspect.
tut. rectè dictum, & à Paulo in l. 25. pr. ff. de libert. leg. benè appro-
batum esse, neminem sanè dextrè iudicantium inficias iturum arbi-
tror. Quis enim est, qui utilia fugiat; aut quis potius, qui ea
non studiosissimè persequatur, inquit ipse Romana eloquentia parens
Cicero lib. 3. Offic. Cùm verò Arrestorum Materia necessitatem
maximâ cum utilitate conjunctam in se contineat, propterea quòd
non de rebus vilissimis, & nullius momenti, sed de hominum civilem
in civili commercio vitam degentium fortunâ, ipsâ quoq; sepius famâ
in eâ contendatur, exindeq; ejus frequentia tanta appareat, ut o-
mnia fermè totius Germaniæ augustiora iudicum subsellia in iis
maximè locis, ubi vigent frequentiora emporia, ejus molestiâ perstre-
pere cœperint; Gail. de Arrest. Imp. c. 1. n. 1. Jacob. Schult. in ad-
dit. ad Modest. Pist. q. 110. p. 3. talis mihi præ reliquis digna fuit vi-
sa, quæ diligentiori animi trutinâ examinata disquisitioni publicæ
subjiceretur. In hac ergò conatum ingenij periclitaturus in me-
moriâ mihi revoco, quod subtilissimus Magister Scaliger monet
Exerc. 256. In Lyceo brevioribus esse ambulandum spatiis, & stu-
dendum ei brevitati, quæ res æquet verbis Exerc. 307. Sect. 20. Huic
obtemperando, implorato prius divino divini Numinis præsidio & au-
xilio, pergimus statim rectè ad ipsum institutum, daturi quidem,
non quæ materia hujus amplitudo & dignitas requirit, sed quæ in-
genij tenuitas iudicijq; imbecillitas permittit.*

A 2

THE

UNIVERSITÄT
ZV HALLÉ

THESIS I.

Locum quendam peregrinum & remotum petiturus, primum de certâ viâ ad eum ducente ut sit sollicitus, necessum maximè erit: hac enim incognitâ, frustrâ eò quò tēdit pervenire desiderat. Ita & nos, qui penitiorē materiæ de Arrestis desideram⁹ cognitionē, si quædam de notatione nominis præmittamus, rectè facturos, nil est, quod dubitemus. A nominibus enim auspiciandum docet magnus ille sapientiæ dictator *Scaliger Exerc. 356. Sect. 1.* cum res satis cognosci non possit, nisi de verbis prius constiterit, *Ampliss. & Consultiss. Dn. D. Arumeus Præceptor ac Fautor meus summè colendus Diss. Feud. 1. tb. 21.* Undè etiam ipse *Philosophorum coryphæus Arist. l. 1. post. Anal.* hunc ordinem rerum omnium in naturâ & intellectionis & cogitationis concinnum pronunciat, si à simplicibus procedatur ad composita. Quare hæc parvula, & ut videntur, perexigua, minimè sunt contemnenda, sine quibus majora neq; esse neq; effici queunt *Gæd. de V. S. ad rubr. in pr.*

II. Appellationem hujus materiæ pro variâ ipsius dispositione esse variam, ex nominibus, quibus inditari solet, videre est. Dicitur enim 1. Detentio vel retentio, quòd personæ ac res per Arrestum detineantur, prout *l. quanquam 15. C. de Excus. tut.* detentus pro eo sumitur, cui iudicis decreto impositum erat à tutela non recedere. 2. Sequestratio, *Coler. de Proceff. Execut. in Praef. n. 35. Henning. Goden conf. de sequest. 106. n. 22. & 23.* 3. Interdictum, *Peckius in eleganti suo tract. de iure sist. c. 1. n. 4.* 4. Saximentum, *Ferrariens. in sua pract. rub. de form. sequest. & Saxim.* 5. Jus sistendi. 6. Manuum injectio Et 7. denique Arrestum. Hæc licet vocabula per se & in propriâ significatione considerata inter se multum differre videantur; generaliter tamen pro uno & eodem sæpius accipi, certum est. E multis posterius tanquam usu receptius & huic tractationi accommodatiùs Arresti se: vocabulum retinere placet.

III. Hoc verò duplici iterum sese submittit acceptioni. Primò enim sumitur pro placito seu decreto, & sententiâ supremorum tribunalium sive iudicum, à quibus non licet appellare.

CON-

Connan. l. 1. Comment. Jur. Civ. c. ult. n. 9. Gail. tract. de Arrest. Imp. c. 1. n. 3. Boer. Decis. 2. n. fin. Decis. 3. n. 16. Decis. 5. n. 9. & passim. Matthæus de Afflict. Decis. Neapol. 231. Et tunc non à græco verbo ἀρῆσθαι (quod est à παύω, corrumpo, destruo) ut quidam volunt, inter quos primas tenet Rebuff. in Constit. Reg. Gall. tom. 2. tit. ut contractus testam. art. 1. gloss. 2. n. 1. cui subscribit Peckius d. tr. c. 1. n. 3. Sed longè commodiùs ab ἀρῆσθαι (quod venit ab ἀρέσκω, placeo) derivandū esse videtur. Unde hoc modo acceptū, græco sc. vocabulo, ut probabile est, usurpato, non per duplex sed unicum r scribi & pronuciari debere, omninò existimo cum Budæo in annot. l. fin. ff. de Senator. qui secutus est Paulum Æmiliū Gallicæ historiæ scriptorem elegantissimum. Vid. Carol. Moli-
naum in suis consuet. Paris. tit. 2. gl. 1. in verb. Arrest. ou brandon n. 1. Benedictum Curtium de Arrest. amor. in pr.

IV. Deinde, quatenus nostræ tractationi inservit, significat impedimentum, quo vocabulo in hac materia apud Latinos aptius non extare censet Molin. d. l. Et ita nec græca nec latina, sed merè gallica vox est, Peck de jur. sist. c. 1. n. 4. & geminato r gentilitio Gallorum more notari & proferri debet: Derivationem enim habet à verbo Arrester, quod Gallis est retinere vel detinere, gradum sistere, ne ulterius progredi liceat; quia postquam Arrestum factum, ibi sistendum est. In hoc verò significatu latinè rectè exprimitur per manuum injectionem, ut notat Budæus in d. l. fin. ff. de Senat. referente Dn. Hilligero in Donell. enucl. vol. 2. lib. 24. c. 4. lit. B. in not. per l. 10. §. 1. ff. de in jus voc. l. pen. de serv. export. l. 12. C. de Episc. & Cleric. & tam rei quàm personæ detentionem denotat. Germanis dicitur Rummer vel Römmer, petitiâ Etymologiâ ab eo, quòd hic processus injiciat sollicitudinem ipsi debitori ad cogitandum de viis relaxandis arrestum. Coler. de process. execut. p. 1. c. 2. n. 73. Item. Zuschlag/Arrest/ Verbot. Unde verba: In Verbot legen oder verbieten lassen/anhaltens/ zuschlagen/hemmen/verklümmern/arrestiren/&c.

V. Priusquam verò in ulteriorem tractationem descendamus, quæstionem hanc controversam præmittere lubet. An ne sc. Arrestorum usus permissus, an verò interdictus & prohibitus sit? Arresta regulariter prohibita suaq; naturâ odiosa ac

refringenda esse *asserit Petrus Peck de jur. sist. c. 2. n. 5. § 7.* & hanc sententiam communi DD. calculo approbati testantur *Coler. d. tr. p. 1. c. 2. n. 103. Gail. 1. obs. 148 n. ult. § tr. de Arrest. c. 1. n. 7. per l. fin. C. de Execut. rei jud. arg. t. t. C. de prohib. sequest. pec.* Ratione autem, quâ prohibitionem istam probant, hac nituntur: quod Arrestum sit species executionis, ab extraordinariis autem executionum modis sine plenariâ causæ cognitione nullus processus sit inchoandus *per text. in l. un. C. de prohib. sequest. pec. sed ordinariâ viâ quivis ingredi debeat. l. 1. § 3. C. de Execut. rei jud. Coler. d. l. n. 102. Gail. d. tr. de Arrest. c. 1. n. 10.* Veruntamen cum & olim arrestationis usus alicubi ex jure naturali receptus, & hodiè certis ex causis necessitate cogente, & æquitate suadente multis in casibus, quos latè & ordinè recenset *Coler. d. tr. de Process. Exec. p. 1. c. 2. n. 106. § seqq.* admissus fuerit, non prorsus à jure alienus dici potest *Gellius lib. 20. c. 1.* scriptum reliquit: confessis olim convictisq; debitoribus 30. dies ad quærendam pecuniam datos, intra quos solutionem contracti æris alieni facerent, quâ non præstitâ, nervo ac compedibus vinctos fuisse, & ita manuum injectionem esse factam. Sic & jus naturæ quatenus personæ & rerum cujusq; defensionem, adeoque ipsam æquitatem concernit, hujus usum permisisse, in propatulo est: æquitas enim illa dependet & promanat ex sola utilitate. *Peck d. tr. c. 2. n. 2.* Horum itaq; casuum intuitu, in quibus ipsa necessitas, quæ sæpè licitum facit, quod aliàs est illicitum. *Gæd. de sequest. Poss. & fruct. c. 2. n. 18.* efficit, & æquitatis ratio permitit, ut à manuum injectione initium fiat, dicendum erit, non solum juri communi eam esse conformem, sed etiam ab illo prodire & nasci *Peck d. c. 2. n. 5. Bened. Curtius de Arrest. amor. c. 8. ver. potest enim:* Proinde regulam illam suprâ dictam generalem de Arrestis necessariis non voluntariis intelligendam volunt *Gail. tract. de Arrest. c. 1. n. 7. Mynsing. obs. 35 n. 3. Cent. 5. Cons. lib. 3. miscell. c. 2. n. 6.*

VI. Traditis hisce, ad ipsam definitionem nos convertemus, illa enim vim & naturam rei demonstrat *Everb. in Top. loc. à Defin.* Cum verò rem definire, res sit periculosa, præsertim in jure *l. 202. de R. J. Valla lib. 6. c. 36.* aliqualem potiùs descriptionem, quàm perfectam definitionem formare & adferre lubet. Arrestum

restum itaq; sive arrestatio, de qua nos maximè loquimur, est remedium juris pro majore creditoris asssecuratione introdu- ctum, seu, quod propiùs ejus naturã accedit, est Interdictum ad creditoris, qui periclitatur de suo debito, instantiam contra ipsum debitorem difficulter excutiendum, ne se vel bona possi- dentia loco moveat, priusquam ipsius querelæ sit satisfactum à judice vel Magistratu loci, cui ipse debitor cum bonis subjectus est, licitè decretum. Genus itaq; Arresti duplex constitui po- test, Remotum & Proximum. Remotum seu mediatum est Remedium juris, & quidem executivum, quia eo ipso creditori- bus succurritur, quo eò citius debita restituantur. Proximum verò & genuinum sive immediatum genus est interdictum, eò quòd rerum amotio interdicatur. *Molinao cæterisq; dicitur Impedimentum, uti dictum sup. th. 4.*

VII. Dividitur Arrestum in voluntarium seu conventio- nale & extrajudiciale; & necessarium seu judiciale. Illud est rei vel personæ apprehensio quælibet merâ partium voluntate & conventionem cum causæ cognitione facta; quæ licita omni- que tempore & casu permessa, quia juris nomen meretur. Hoc rò, de quo & nos principaliter agimus, tale est, quod ipse judex ex jurisdictione, quâ munitus est, necessitate, causâ non prius cognitâ, sed receptâ tantùm summarîâ fide de debito, impulsu alterius partis, creditoris sc. præcipitanter decernit, & dicitur facti, ideoq; regulariter, *secundùm ea, quæ tradita in th. 5. Illici- tum, omniq; jure prohibitum: Gæd. in disp. de Sequest. th. 6. 7. & 8.* Quod iterùm non incommodè dispesci potest in Reale & Per- sonale; quia non saltem bona sive res alicujus, sed etiam ipsæ personæ illo detinentur *Coler. de proc. Execut. in Prefat. n. 27. Peck. d. tr. c. 4. & 5 in princ.*

IX. Cognitâ jam Divisione, rectè progrediendum erit ad ipsas causas, quarum prima est Efficiens; & hæc vel remota, vel propinqua, vel proxima. Remota est lex generalis ex jure gentium & naturæ promanans, quæ legitimum quemvis Magi- stratum jurisdictionis clypeo armatum, & munitum voluit, & ita per quandam consequentiam executionis modum in res & in personas debitorum permisit: ipsam enim jurisdictionem, exclu-

UNIVERSITÄT
ZV HALLE

exclusâ executione, non absolutam & planè imperfectam esse
constat ex l. 2. §. 13. ff. de Orig. Jur. l. fin. ff. de offic. ejus cui mand. est
jur. l. 2. ff. de jurisd. Hujus usum & gentes olim approbasse de-
monstratum fuit ex Gellio t. b. 8. Cum verò ab executione pro-
cessum regulariter non posse inchoari sæpiùs dictum sit, alia
causa, & quidem magis propinqua investiganda erit. Hæc est
lex specialis seu consuetudo particularis ob justas & certas cau-
sas introducta, inq; certis quibusdam casibus admitta & confir-
mata. Prout de Arresto Gallico loquitur Molin. in Consuet. Pa-
ris. tit. 2. gl. 1. Verb. arrester. n. 3. & 12. Unde Hilliger. in Donell.
enucl. vol. 2. l. 17. c. 14. lit. L. in not. Detentiones arrestorum mori-
bus potiùs quàm juri Romano acceptas ferendas statuit. Pro-
xima causa est Petitio creditoris tanquam Arrestantis, & con-
cessio judicis tanquam decernentis & detentionem mandantis.
Ampliss. Dn. D. Arum. Præceptor meus æternùm honorandus libr. 2.
Decis. dec. 4. n. 35. Coler. de process. Execut. p. 3. c. 11. n. 64. Constit.
Elect. p. 1. Const. 29.

IX. *Καυσα ἀποκαταρκτικὴ* seu impulsiva respectu creditoris
est mora debitoris, quam committit in satisfaciendo eo, quo
ipsi creditori obligatus est; aliàs etiam esse potest, fugæ vel ino-
piæ suspicio, itemq; metus dilapidationis & diffidentia, Coler.
d. tr. p. 1. c. 2. n. 122. Respectu judicis est continua & assidua instan-
tia creditoris, quia ad privatam partis utilitatem non partitur
judex officium suum, nisi fuerit imploratum juxta l. 4. §. Hoc au-
tem. 8. ff. de Dam. infect. Et ita judex se habet tanquam instru-
mentum; quippe qui dicto modo imploratus per se vel mini-
stros suos manus injicit ac detinet. l. 68. ff. de rei vind. l. 5. §. missus.
27. ff. Ut in poss. Legat. caus.

X. Arrestum itaq; constituunt & perficiunt Creditor &
Magistratus sive judex, ille impetrando & impellendo, hic de-
cernendo & detinendo. Ampliss. Dn. D. Arum. l. 2. Dec. Dec. 4. n. 35.
& Dec. 7. n. 6. Constit. Elect. p. 1. Const. 29. Coler. d. tr. p. 1. c. 2. n. 207.
Creditorem hîc intelligimus non eum solùm, qui ex causa mu-
tui, sed ex quovis alio negotio alterius fidem secutus est, l. cre-
ditores 3. C. de pign. imò etiam ex delicto per l. pecunia. 178. S.
Actionis ff. de V. S. l. 1. s. cui 42. §. fin. ff. de O. & A. Ideoq; nihil refert,
cujus-

cujuscunq; etiam generis sit, cui quid ex quacunq; causa legitima debetur *Coler. d. tr. p. 2. c. 2. n. 1. Peck. de jur. sist. c. 3. n. 1.* cum ipsius gratia Arrestationis usus adinventus usq; receptus sit.

XI. Dictum est creditorem cujuscunq; generis. Hinc quaeritur 1. Anne etiam sub ista generalitate sit comprehensus excommunicatus? Quam in quaestione sententiae *Panormitani in c. cum inter extr. de Except. & Peckij d. c. 3. n. 1.* standum duximus, qui ipsi facultatem arrestandi non denegandam censent; ne tamen indistincte contra quemvis debitorem, sed tantum contra fugitivum vel de fuga suspectum ea utatur. *Peck. d. l. 2.* An creditoris procurator: Ubi itidem a sententia *Peckij & Coleri* tanquam affirmativa non recedimus: Quicquid enim alicui per semetipsum ut expediat, licitum est, id ipsum etiam alius quidam de mandato eius peragere potest, *l. 1. § 2. ff. de Procur. c. Potest & c. Qui facit de r. 7 in 6. Facit huc gl. illud decidens unica & singularis in l. 1. C. ubi quis de Cur. & Cohort. juncto textu.*

XII. Et praecedenti quaestione emergit etiam illa controversia non adeo levis: Utrum sufficiens sit in procuratore istiusmodi pro exactione debiti mandantis creditoris generale mandatum ad lites & ad causas, vel adhuc alio speciali ipse opus habeat? Quamvis non desint, qui pro posteriori quaestionis parte acriter & alacriter pugnant, certis quidem rationibus & fundamentis non destituti. Priores tamen, quin defensores sumus, nihil causae videmus. 1. Quia concessio consequenti, omne necessarium antecedens, sine quo ad illud per venire haut potest, videtur concessum, *l. 15. C. de Fideicom. l. 2. ff. de Jurisd. l. ad rem 56. l. ad legatum. 62 ff. de Procurat.* 2. Quia casus iste non meretur locum inter illos speciale mandatum requirentes, quos ordine recenset *Specul. in tit. de procurat. §. 1. n. 4 & seq. & notat Glos. c. Qui ad agendum ext. de procurat. in 6.* Hanc itaq; casum sub generali mandato contineri judicandum erit, cum inclusio & expressio aliquorum exclusionem aliorum operetur *c. Nonne. de presunt. l. 12. ff. de judic.* ac quod certis vel aliquibus in casibus prohibitum est, in aliis non prohibitis censeatur permissum *l. 18. ff. de Testib. l. quae situm 12. §. 38. ff. de instruct. vel Instr. leg.* Posito quidem, quod procurator per generale mandatum hoc praestare

B

non

UNIVERSITÄT
ZV HALL

non posset, attamen ratihabitionem in his, quæ requirunt speciale mandatum, sufficere probatum dari potest *ex l. 26. §. 1. ff. de Minor.* Namq; in quibus dubium est de speciali mandato, sufficit de rato cavere, *Spec. d. tit. de Proc. n. 6.* Suffragatur huic assertioni *Job. Baptista Caccialupus in suo sing. tr. de Debit. susp. & fugit. q. 2. princ. n. 1.* Alterius partis fundamenta ex *Coler. de process. Exec. p. 2. c. 2. n. 37. & Peck. de jur. sist. c. 3. n. 4.* peti possunt. Huc etiam latorem vel exhibitorem literarum obligatarum referri volunt:

XIII. Præter hasce enumeratas jam personas etiam adhuc aliæ jure detentionis & arrestationis gaudent: ut sunt: 1. Hæres creditoris, qui etiam intra tempora conficiendi inventarii utitur isto jure. *Boër. Dec. 10. n. 3. & Dec. 53. n. 1.* nisi fuerit restrictum per particulam taxativam ad solum creditorem, *Col. d. tr. p. 2. c. 2. n. 27.* 2. Cessionarius: cum enim in eum translatae sint actiones, & jus sibi à creditore cessum habeat, primum creditorem, juris interpretatione repræsentare videtur *l. 2. C. de Donat.* diciturq; in qualibet dispositione Creditor *l. ab Anastasio 23. C. Mandati.* 3. Tutores & Curatores, cum ipsi in rebus pupilli dominorum loco habeantur. *l. 2. & 3. ff. de Administ. tut. Col. d. c. 2. n. 30.* 4. Fidejussor, & quidem ille, qui realiter nondum exactus est, timet tamen manus injectionem, ut indemnis ab arrestatione servetur: non enim sit deterior conditio fidejussoris, quam principaliter obligati, quia nullo jure cogente, sed ex mera liberalitate & amore proximi fidem suam interponit. 5. Litis consors, quoniam potest pro consorte agere & excipere. *l. 2. C. de Consort.* 6. Socius, in quo eadem fermè ratio locum habet, quia socii dicuntur tacitum inter se habere mandatum ad ea, quæ sunt utilia societati *Dd. ad l. Nemo 35. ff. pro socio.* 7. Caupones & hospites, nam, cum publicè intersit habere hospitia pro peregrinantibus, & tales esse homines, qui extraneos & advenas recipiant *l. 1. & l. nauta. 5. ff. naut. caup. stab ut rec. rest.* publica quoq; utilitas exigit, ut ipsis solutio consumptorum sine mora præstetur, ne tædio non receptæ solutionis affecti ab instituto desistendo alios deinceps advenientes suscipere recusent. *Virg. Pingit. Quest. illustr. Sax. q. 58. n. 16. & n. 22.* 8. Persona conjuncta, cum ea

ea sine mandato pro conjuncto agat *l. non solum. 3. ff. solut. matr.*
l. fin. §. fin. C. de furt. si modò caveatur, eum, pro quo agit, id ra-
tum habiturum *per l. sed & h. 35. ff. de Procur.*

XIV. Constat ex antecedentibus, in primis verò ex *th. 10.*
in omni arresto desiderari petitionem arrestantis & concessio-
nem judicis, & quidem non sine ratione: nam generaliter tradi
solet; quod in omni actu, ad cujus perfectionem alterius con-
sensus requiritur, sola unius petitio non sufficiat, nisi & impe-
tetur. *Consultiss. Dn. D. Arum. d. l. 2. Dec. Dec. 7. n. 4. & ibi all. Cl.*
ad h. de statu Monach. c. si religiosus, de Elect. in 6. De priori
membro jam actum, restat posterius, quod spectat personam
judicis. Sit autem ille ordinarius, qui aliàs competens dicitur,
ut in l. Dotis 9. C. solut. matr. & hìc justè, si tamen petitio & in-
stantia creditoris præcesserit, arrestum decernendi licentiam
habet, aliàs proprio motu pro privati alicujus commodo ad
detentionem non debet properare, *l. 4. §. Hoc autem. ff. de Dam.*
infect. Licet quodam in casu illud admittendum monet *Johan.*
Bapt. Caccialupus de Debit. susp. & fugit. 9. pr. 4. n. 2. & 3. & 9. pr. 7.
n. 1. si nimirum suspectus vel fugitivus intra territorii limites
deprehensus detinetur, cum tales ubiq; forum sortiatur, ubi ju-
risdictionis rationem habendam, idem scribit, & pro compe-
tente ipsum censendum, qui aliàs incompetens est. Ex judicis
postmodum mandato ipsius ministri sive Apparitores Arrestum
denunciare possunt. *Rebuff. ad Ordin. reg. Gal. t. 3. art. 2. gl. 4. n. 8.*
tit. de Citat. Requiritur tamen, ut talis executor de mandato ju-
dicis doceat, & fidem literis commissorialibus monstrando fa-
ciat: alioquin impunè resistitur *l. fin. ibi. jussu nostro C. de bon. va-*
cant. l. prohibitum §. C. de jur. fisc. Marant. in spec. p. 6. de Cit. n. 78.
quia res causæ cognitionem desiderat *l. si fidejussor. 7. §. fin. ff. Qui*
satisd. cog. Quod & Saxonum jure probatur *Coler. de Proc. Exec.*
pag. 2. c. 1. n. 2. & 3. Molin. in Constit. Paris. d. gl. 1. n. 102. & 103.
cum seq.

XV. Hactenus de causa efficiente, jam ad materialem
transitus fiet, & agendum de Subjecto ipsius Arresti, quod non
solum in bonis sive rebus; sed quoq; in ipsa debitoris persona
constituitur *Budaus in l. fin. ff. de Senat.* Regula quidem genera-

lis est; Quemvis debitorem & cuiusvis debitoris bona sibi & detineri posse *Peck de jur. sist. c. 4. § 5. in pr. Coler. d. tr. p. 1. c. 3. n. 47.* Verum cum lex & privilegium tum personas tum res quasdam ab hac executionis specie exemptas voluerit, adductam illam regulam suas pati exceptiones & limitationes quis affirmabit. Dispiciamus itaque porro, qui & quorum bona legitime arrestantur, subjecturi postmodum, qui privilegio se tueri possunt.

XVI. Personarum arrestatio dependet vel ex proprio facto vel alieno. Ob proprium factum detinetur Debitor, qui principaliter cum creditore contraxit. Debitum vero aliquando in ipso facto, ut puta, si quis non praestiterit opus, ad quod praestandum fuit obligatus. *Peck. d. tr. c. 4. n. 7.* ubi extat ejusmodi exemplum de vitriario quodam fugitivo Lovanii ad Arrestum damnato; aliquando in quantitate; aliquando in delicto vel quasi consistit. De Clericis dubitatur, An Clericatus ipsis quid officiat, ne aequè ac Laici detineri possint? Communem sententiam non putamus absurdam, quã negativa defenditur. *per c. cum venissent per verb. Vellent procedere extr. de eo qui mitt. in poss.* Ubi dicitur: quod in iis, quæ ad processum pertinent, etiam in foro Ecclesiastico sit standum consuetudini laicorum, eò magis, si nihil turpitudinis continens spectat ad abbreviandas lites *c. constitutus de in Integ. rest.* Cum vero Clerici, exceptis iis, qui de fuga sunt suspecti, per laicos distringi nequeant, necessarium erit, ut tali Arrestationi accedat iudex Ecclesiasticus. *Peck d. tr. c. 4. n. 14. c. 1. § 2. c. si diligenti extr. de for. compet. c. Clerici 8. de judic. Borcholt. de Feud. c. 10. n. 22. Myns. Cent. 2. Obs. 67.* Ubi recensentur aliquot casus, in quibus auctoritas iudicis Laici contra clericum quid habeat roboris. Dubitatio alia hic moveri solet de Debitore ad tantam inopiam redacto, ut manifestè constet, ipsum solvendo non esse, an nihilominus talis arresto praegravari possit? Non quidem à veritate alienum est illud vulgatum: *Da nichts ist / verleuret der Keyser sein Recht /* cum nudo nihil possit detrahi *l. nam is 6. ff. de dol. mal. c. olim. 1. de Restit. spoliat.* non tamen hoc in casu tantum negotii facessit, ut talem debitorem omninò ab Arrestatione liberum pronuncietur: potest enim

enim

enim in hoc damnari, ut operas suas præstet creditori, vel ex mercedibus diurnis, alimentis tamen necessariis prius deductis, tantum corradat, unde satisfaciatur creditori *Peck. d. c. 4. n. 1.* Hoc, quamvis de jure civili in ambiguum vocari possit propter *lob. es 12 C. de O. & A. Coras. 3 misc. c. 18. n. 12.* De jure tamen Saxonico hæsitacionem nullam patitur. *Landr. art. 39. lib. 3. in pr. & Berlich art. 27. circ. fin. junct. a gloss. Schneidw in §. Item Serviana n. 56. Fachsi. diff. Jur. Civ. & Sax. 10. Reinhard. p. 4 diff. 12.*

XVII. Ob alienum factum sibi possunt 1. Hæres debitoris; quia una censetur cum defuncto persona inspectione juris *l. heredem. 59. ff. de R. J. Novell. 48. in pr. ideoq; ad quod potest compelli defunctus: compellitur etiam hæres l. 44. in pr. ff. ad SC. Trebell. Rebuff. ad Ordin. Reg. Gall. tom 1. art. 6. gl. 3. n. 74.* & ex persona hæredis qualitas seu natura debiti non alteratur *l. 2. §. ex his ff. de V. O.* Hoc potest extendi ad quemcumq; heredem, sive testamentarius, sive legitimus sit, & ad quemvis successorem obligatum ad debita defuncti, *l. quod in heredem 9. in pr. ff. de trib. act.* Hæredis enim appellatio non solum ad proximum heredem, sed ad posteriores refertur *l. heredem 170. ff. de V. S. Rebuff. d. tom. 1. de lit. oblig. art. 8. gl. 1. n. 1.* 2. Fidejussor, maxime si de fuga suspectus sit, quia ipse debitoris principalis locum obtinet, ejusdemq; sub appellacione non raro continetur *l. si servum 91. §. 4. ff. de V. O. l. si is cui 49. §. Julianus 6. de Legat. 1. Rebuff. d. tom. 1. art. 11. gl. 3. n. 24. & seq.* 3. Institor, si nimirum creditor ipsius fidem potissimum secutus, vel si ipsi à domino pecunia ad satisfaciendum fuit tradita *l. 1. C. de O. & A.* 4. Debitor debitoris, si verus debitor non habet, unde solvat *Rebuff. in Constit. Reg. Gall. tom. 1. art. 7. gl. 1. n. 13. Berlich p. 1. Concl. 51. n. 13.*

XIX. Res, quæ Arresto obnoxie, sunt tam mobiles quam immobiles *l. 1. C. de Prat. pign. Coler. de Protes. Execut. p. 3. c. 11. n. 58. Berlich. p. 1. Concl. 50. n. 22.* Mobiles sunt tales; quæ vel per se moveantur, ut equi, jumenta & similia; vel aliorum adjumento, ut res utensiles, pecuniæ, suppellex, in quibus omnibus regulariter Arrestum fieri potest. *l. 5. in pr. C. quorum appell. non recip.* Immobiles, quamvis proprie & per se liberae sint ab Arrestatione, recte tamen fructus manuum injectionem patiuntur *d. l. 5.*

c. 1. Et tit. extr. de Sequest. poss. & fruct. Non excludenda hic erit arrestatio nominum, sive debitorum debitoris, si quis enim alius debitori meo principali ex contractu quid debet, ipsius quoque bona sibi possunt. *l. haeres 21 ff. ad SC. Trebell. tot. tit. C. Quando fisc. vel priv. deb. Rebuff. in Const. Reg. Gall. de lit. Oblig. tom. 1. art. 6. gl. 3. n. 63. & 64. Franc. Curtius in tract. de Sequest. n. 60.* Hoc loco non inconvenienter indagari solet, Utrum creditor res proprias apud alium arrestare possit? Affirmantibus calculum adjicimus: Quamvis enim Arrestum naturam pignoris praerogative sapere videatur, rei autem propriae pignus esse non possit. *l. si rem 41. ff. de Pign. act. l. neq. pignus 45. ff. de R. J.* attamen cum non fiat Arrestum novi juris acquirendi gratia, sed ne res furto forsan ablata, aut vi erepta eò transferatur, unde postea nec revocari nec vindicari possit, rei propriae arrestatio non erit prohibita. Huic assertioni subscribunt *Boer. Decis. 218. & Rebuff. ad Constit. Reg. Gall. tom. 1. art. 6. gl. 3. n. 62.* Cui affinis est illa quaestio? Num etiam Arrestum pro re quavis minima sit concedendum? Negativa an possit defendi, disputationis monstrabit exercitium.

XIX. Progredimur ad eas personas, quae Arresto non subjacent, propter praerogativam, quam praereliquis supra enumeratis debitoribus etiam quoad bona habent specialem & singularem. Gaudent verò ea, milites cum togata tum armata militia: Illi quidem non armis bellicis, attamen consilio & sapientia operam navant Reipubl. quales sunt Doctores, Advocati & Studiosi: Ut enim Doctores ob aes alienum in carcerem detrudi non possunt. *l. ne quis 3. C. de Adv. div. jud. gl. in l. Medicos 6. C. de Profess. & Med. Caccialup. d. tract. q. pr. 5. n. 9. Alciat. lib. 1. de V. S. pag. mihi. 13.* sic etiam Arresto non debent detineri. *l. d. 6. C. de Profess. Cöler. de process. Execut. p. 1. c. 6. n. 149. & p. 2 c. 3. n. 153. Berlich. p. 1. Concl. 51. n. 16. & 17.* quamvis de facto hoc non observari multi conquesti sunt. *Peck. de jur. sist. c. 5. num. 13.* Hoc verò privilegium non tantum competit Doctoribus, qui in Academiis publico & solenni ritu renunciati, sed & iis, qui à Comitibus Palatinis nomine Imperatoris creati sunt, quos vulgò

vulgò Bullatos appellare solent, quia eodem cum ipsis utuntur
jure. *Magnif. Dn. Praeses in Diss. de Priv. Schol. tb. 5. Ampliſſ. &
Conſultiſſ. Dn. D. Arum. in Diſcuſſ. 1. ad Anr. Bull. tb. 5. Treut. vol. 1.
diſp. 1. tb. 7. lit. A.* Studiosis ita proviſum eſt in *auth. Habita C. ne
filius pro patre*, ut, qui temerario aſu contra eos Arreſtum in-
tentant, non ſolùm infamiæ notam incurrant; verùm etiam
ad quadrupli pœnam compellantur. *Peck. de jur. ſiſt. c. 5. num. 1.
Rebuff. in tract. de privil. Schol. c. 83. & c. 122.* Ubi Tholoſæ Anno
1525. nonnullos ad laqueos damnatos ſe vidiffe refert, quod Stu-
dioſorum libros arreſtatos combuſſiſſent. Privilegium quoq;
hoc cum Studiosis commune habent, primò eorum parentes, ſi
nimirùm ad Academiâs filios viſitatum iverint. *Dn. Quirin
Cubach. cent. 3. queſt. illuſtr. Dec. 9. q. 4.* Deinde Pedelli alliîq;
inceps, qui in ipſorum familiam recenſeri poſſunt, quiq;
iſtis ſerviando operam navant. *Peckius d. tract. c. 5. n. 3. 4. & 5. Idem
ad c. privilegium personale de Reg. Jur. in 6. Rebuff. d. tract. de
privil. c. 77. Sichard. in d. auth. Habita n. 11. Berlich. d. Cont. 51. n. 10.
& ſeq.*

XX. An autem quiſq; Studiosorum quovis loco & tem-
pore contra Arreſtum munitus ſit, non uſquequaq; eſt expedi-
tum? Negativam ipſa Conſuetudo, quam ab æquitate & ra-
tione non alienam putamus exigere videtur. Si etenim de
fuga ſunt ſuſpecti, & periculum adeſt, creditorem aliàs nun-
quam debitum conſecuturum, arreſtatio contra eos permitti-
tur, nè & alios defraudandi occaſio ſub hac privilegii ſpecie
iſtis detur. *l. ſilegationis 25. ff. de jud. l. 2. C. de priv. Schol.* Ex qua
etiam liquet, privilegium hoc ceſſare in iis, qui atrox aliquod
delictum perpetrârunt. *Novell. 17. c. 5. in pr. Sichard. in l. un. n. 6.
C. de Nundin. cum ſtudiorum gratia introductum ſit, ideò nec
locum habet in iis, qui ſe profitentur Studiosos, animum tamen
non ſtudiis, ſed aliis rebus intendunt, licet ipſorum nomen in
album vel matriculam Univerſitatis relatam ſit. l. ſcriniarios 16.
C. de teſt. milit. Sichard. ibid. Gail. 2. obſ. 118. n. 8. & tract. de Arreſt.
c. 10. n. 10. Sneid. in §. Item Romæ n. 6. Inſt. de Excus. tut. & in pr. n. 10.
Inſt. de teſt. mil. Magnif. Dn. Praeses d. diſp. de priv. Schol. theſ. 20.
21. & 22.*

XXI.

UNIVERSITÄT
ZVHALTEN

XXI. Hi verò, armati scilicet milites armis rutilant
Rempublicam defendunt *l. 1. ff. de Testam. milit.* quales sunt mi-
lites propriè sic dicti, & Nobiles, qui pro servitiis militaribus ob-
eundis feuda à Dominis obtinentes actu quidem non militant;
potentiâ tamen & habitu pro veris militibus habentur. *Kobl.
Exercit. Legal. 1. n. 27. Coler. d. tr. p. 1. c. 6. n. 125.* Pareni causam
cum militibus habent, qui commeatum, vectigalia & alia neces-
saria exercitui advehunt. *l. semper. §. 3. ff. de jur. immunit. l. 1. C.
de Navic.* His denique agregandi sunt 1. omnes Consiliarii
& Advocati Principum, qui nec alibi conveniri debent. *l. 3. §. 5.
§. fin. C. de Advocat. divers. jud.* 2. Legati, ipsi enim privilegium
& jus revocandi domum habent. *l. 2. §. 3. §. l. 8. ff. de judic. c. ult.
ext. de for. comp. Johan. Jacobus à canibus tract. de Repress. n. 44.
Coler. de process. Execut. p. 2. c. 3. n. 191. Berlich. d. concl. 51. n. 25.
Peckius de jur. sist. c. 5. n. 9. §. 10.* 3. Qui literas dilatorias vel
moratorias à Principe impetratas habent; sive sunt annales,
sive quinquennales. *Peck. d. c. 5. n. 17. Rebuff. tom. 2. tit. de Dilat.
art. 1. gl. 1. n. 61.* 4. Qui tempore contractus non fuit solvendo.
Peck. d. l. n. 24.

XXII. De muliere debitrice quid sentiendum, ambiguum
habet diquisitionem? Sunt enim, qui privilegiatis supra dictis
personis eam indistinctè annumerandam censent; quia de ju-
re novo seu authenticorum, ne quidem pro civili debito ex pa-
cto etiam quocunque capi debeat. *Novell. 134. c. 9. & inde de-
sumta. auth. Hodie. C. de Custod. reor. cum Auth. Sed hodie. C. de
offic. dro. jud. Rebuff. in Constit. Reg. Gall. tom. 1. tit. de Lit. Oblig.
art. 11. gl. 3. n. 32.* Ubi tamen in honestâ muliere illud saltem
admittendum putar; & hanc sententiam communem esse ex
Gomez. probat *Coler. de proc. Execut. pag. 1. c. 6. n. 109. §. 110. p. 2.
c. 3. n. 199.* Contrariam verò tenent *Peckius de jur. sist. c. 5. n. 14.
Berlich. d. Concl. 51. n. 21.* Quibus nos quoque fascès nostros
submittimus: Diversum enim est ipsum Arrestum à captivâ &
incarceratione *Peck. d. l. §. c. 1. n. 5. Molin ad Consuet. Paris. tit. 2.
gl. 1. n. 3.* Ubi autem diversa ratio à separatis malâ infertur *l. 20 ff.
de Min. Everb. in Top. loc. à Separatis.*

XXIII.

auditi XXIII. Digna quoque est discussione quaestio: An cadaver
vel corpus alicujus debitoris mortui ob æs alienum arresto de-
tineri, vel ejus exequiæ ad justam usque debiti solutionem
impediri possint? Affirmativam defendunt mordicus. *Angelus*
in auth. ut defuncti seu funera eorum n. 1. seu in Novell. 60. c. 1.
& Marsilius in l. fin. n. 63. ver. 93. verb. Item adde etiam pradi-
ctis ff. de Quest. Negativam tamen veritati juris convenire
existimarem per text. in l. fin. C. de sepulc. viol. l. 38. ff. de Relig. &
sumt. fun. nec desunt rationum momenta hanc sententiam
confirmantia: Impium enim & ignominiosum, imò ab omni
humanitate alienum est, defunctorum cadaveribus sepulturam
denegare d. l. fin. *Gail. de Arrest. c. 11. n. 28.* Quia publica utilitas
hoc maximè flagitat, ne forsan tota civitas foetore noxio & pe-
stiferis humoribus incendatur. l. 43. ff. de relig. & *sumt. fun.*
Peck. d. tract. c. 5. n. 23. Coler. d. xv. p. 2. c. 3. n. 428. & seq. Didac.
Covar. l. 2. Variar. resolut. c. 1. n. 10 Ubi copiosam hujus quæ-
stionis tractationem instituit. Dictam prohibitionem ne-
gligens non saltem debitum amittit, & aliud tantundem hære-
dibus solvere cogitur: sed quoque tertiæ partis omnium
bonorum confiscationem cum infamiæ macula patiatur.
Novell. 60. c. 1. quæ & rationem hujus suppeditat non obscu-
ram.

XXIV. Res licet sint separabiles à personis, ipsum tamen
privilegium aliquando conjunctim personis & rebus conce-
ditur *Peckius ad c. Privilegium person. de R. J. in 6. n. 5.* Hinc
est, quod Arrestum effugiant libri Doctorum & Studiosorum,
& quæ alia studiorum gratiâ apportantur. *Rebuff. in l. Nepos*
Proculo 125. de V. S. vers. imò hodiè, & de privil. Schol. priv. 19 & 113.
Item in Constit. Reg. Gall. rom. 1. de Lit. Oblig. art. 6. gl. 3. n. 68.
Eorum enim interest habere libros, quo munus suum dextrè
obire valeant. *Sneid. in §. Item Serviana Instit. de Act. num. 43.*
Eandem habent rationem Doctorum salaria & honoraria,
item stipendia, quæ Studiosis pro continuatione studiorum ex
publico erogari solent. l. 40. ff. de re jud. l. stipendia 4. C. de Execut.
rei jud. id quod tamen cum micâ salis accipiendum monet
Coler. de process. Execut. p. 2. c. 3. n. 146. Si enim nulla alia super-
sint

UNIVERSITÄT
ZV HALLA

Sunt bona, in quæ executio cadat, vel si Dd. & Studiosi libros & stipendia turpiter prodigant & dissipant, vel denique si in vivis superesse desierint, detentio in rebus ipsorum locum habet. *l. 14 §. 1. ff. de relig. & sumpt. fun. Menoch. Remed. 11. n. 12. Recup. poss. cum, cessante causâ privilegii, cesset privilegium ipsum. c. cum cessante extr. de Appell.* Sunt & alii casus, in quibus arrestatio hæc procedit, & habentur *in tb. 20.* iis itaque enumerandis hic supersedemus.

XXV. His proximè accedunt arma & equi militum, si modò iis utuntur ad defensionem Reipublicæ. *Alciat. ad l. 125. n. 12. de V. S. Coler. d. tr. p. 2. c. 3. n. 132.* An autem hoc privilegium hodiernis militibus factum rectum conservari possit, eleganter disceptatur? Sunt quidem non pauci, quorum palato negativa arridet, cum ordinem & solennitatem assumendi milites in desuetudinem abiisse, dicant; nos tamen in affirmativam sumus procliviores, si nimirum ipsi, ut veterani ad honesta & licita bella sese obstringendo publica merent stipendia, in his enim eadem militat ratio, ob quam privilegium tale indultum est. *Sneid. in §. Idem & in milit. n. 4. Inst. de Excus. tut. Gail. 2. Obs. 118. n. 1.* Qui verò non tam militant, quàm latrocinantur, inque viis publicis prætereuntes dolose agrediuntur & excipiunt, excepos nefariè spoliant, spoliatos miserè concutiunt, concussos pro delectamento habent, quorum hodiè (quod dolendum) in imperio tantus est concursus, ut vix ullus peregrinantium rapacissimas & sceleratas eorum manus effugere possit, & quilibet non legum præsidio, sed parietum vitam tueri hactenus cogatur, hi non minùs indigni hoc & omnibus aliis militum privilegiis, quàm poena coercendi, uti dispositum *in Const. D. Ferdin. Imp. in Recess August. de Anno 1555. §. So haben wir cum seq. & §. Wie sich aber.* reatus enim omnem honorem excludit. *l. 1. C. Ubi Senat. vel Clariss. Bocerius in tract. de bello & duello c. 26. num. 7.* Animalia & instrumenta ad agriculturam pertinentia plenâ securitate contra Arrestum gaudent. *l. 7. & 8. auth. agricult. C. Quæ respign. obl. non poss. Beck. de jur. fist. c. 5. n. 22.* nisi in subsidium aliorum bono-

bonorum deficientium executioni subiciantur *Coler. de process. Execut. par. 2. c. 3.* Arrestum denique nil operatur in bonis Ecclesie. *per c. nulli. extr. de reb. Eccl. non alien. c. semel. 51. de R. J. in 6. §. sacra. Inst. de R. D. l. sancimus. 21. C. de SS. Eccles.* Item in bonis feudalibus. *Coler. d. p. 2. c. 3. n. 282.*

XXVI. Expeditis hisce, paucis quoque, quæ ad Formam spectant, perpendemus. Forma alia est Essentialis, alia Accidentalibus. Essentialis in his maximè consistit. *Primò*, ut Actor sive creditor judicem, & quidem competentem (qui, qualis hic intelligendus *dictum est in thes. 14.*) adeat, principio justam arrestandi causam proponat, & postea factum seu debitum verisimiliter probando, qualem qualem illius fidem ipsi faciat. *Peck. de jur. sist. c. 16. num. 4. Rebuff. in Const. Reg. Gall. tom. 1. de Lit. Oblig. artic. 6. gl. 3. num. 43.* Anceps hic movetur dubium: Utrum juramentum hoc in casu sufficiat ad probandum? *Negativæ* adhæret. *Rebuff. d. artic. 6. gloss. 3. num. 61.* Ubi multa simul requirit ad probationem necessaria. Nos tamen in contrarium trahit, quod hic procedendi modus probationem tam exactam & plenariam non exigat, cum ad nudam petitoris assertionem Arrestum sæpius concedatur, si potissimum hæc adjiciatur clausula; *Quod petitor suo ipsius damno Arrestum imponi & judicis tribunal indemne servare velit.* *Coler. de process. Execut. p. 2. c. 3. num. 39 & seq. Sneider. ad pr. Inst. de Satisfat. num. 7.* *Secundò* Ut judex ad justam justè petentis creditoris instantiam simpliciter & in continenti sine omni citatione Debitoris aut Rei Arrestum concedat, idq; per Apparitorem suum denunciando officii ratione imponat: scientiam enim Arrestati non esse necessariam, habetur *in d. Const. Elect. 29. par. 1.* Et hoc consuetudine pervulgatâ & quotidiana approbatum esse testatur *Colerus d. tract. pag. 3. c. 11. n. 64. & seq. Vide Consultissim. Dn. D. Arumæum libr. 2. Decis. dec. 4. num. 35. & 36. Franc. Curt. tract. de Sequest. num. 40.* Ubi iterum duæ clausulæ observandæ sunt: In quantum de jure, vel in quantum juris ratio patitur, & ut tribunal servetur indemne *juxta l. si in fraudem 9. Cod. de legat. Coler. d. p. 2. c. 3. n. 36.*

cum seq. Non verò sufficit, ut Arrestum ita petitum & denunciatum sit, sed requiritur insuper, ut creditor per tria interval-
la singula per unam quindenam distantia legitimè illud prose-
quatur, & in tertio termino unà cum Arresti renovatione
libellum arrestatorium exhibeat (quod tamen de consuetu-
dinario & provinciali maximè intellectum volumus) *Coler.*
d. tract. par. 1. c. 2. num. 207. Ampliſſ. Dn. D. Arumæus d. Decis. 4.
num. 26. Reinhard. pag. 4. diff. ult. Constit. Elect. 29. par. 2.
Dan. Møl. ad d. Const. num. 1. & seqq. Ubi concludit hanc for-
mam specificè semper esse adimplendam.

XXVII. Accidentalium formæ, (quam hoc loco cum
quibusdam sumimus pro qualitate quadam ipsam formam Es-
sentialem concomitante; Undè potiùs Accidentis quàm pro-
priè formæ nomine exprimi solet) requisitum hoc est, ut
diligenter inquirat iudex in concedendo Arresto circumstan-
tiarum qualitatem. Habeat itaque primò certum persona-
rum respectum, ne videlicet manus injectionis nævo aspergat
famam illarum personarum, quæ in dignitate aliqua & existi-
matione summâ constituti privilegio aliquo contra Arresta mu-
nita sunt: cùm enim privilegia tantæ sint auctoritatis, ut juri
scripto derogare dicantur *S. sed & quod princ. plac. Inst. de J. N.*
E. & C. non negligenda, sed meritò in consideratione qualibet
erunt adhibenda. Cæterùm habeat rationem loci & tem-
poris: non enim omni in loco & quovis tempore Arrestum
imponendum est. Locus alius est generalis, alius specialis.
Generalis est omnis ille, ubi debitor domicilium fovet. *l. 2. C.*
de jurisd. omn. jud. c. fin. extr. de form. compet. idque non sal-
tem dicitur ejus esse loci, ubi quis propriè domum habet, sed
ubi larem rerumque ac fortunarum summam constituit. *l. cives*
7. C. de incol. Alciat. in l. in lege 203. num. 5. de V. S. Matth. de
Afflict. Dec. Neapol. 384. n. 7. & 15. Cöler. de process. Execut. p. 2.
e. 1. num. 37. & seq. Deinde, Ubi contractus est celebratus
l. heres. 19. §. 1. & 2. ff. de jud. Gail. 2. Obs. 36. num. ult. Hujus
autem nomine venit & ille locus, in quem solutio est destinata;
cum & ibi contraxisse quis intelligatur. *l. contraxisse. 21. ff. de*

O. & A.

O. & A. l. un. C. Ubi conveniatur, qui cert. loc. dar. prom. & ibi
Wesembec. in Parat. Et in hisce detinendi potestatem iudex ut
exerceat, de jure communi licitum est. De Saxonico verò
jure requiritur talis locus; ubi contrahens simul solutionem
præstandam promisit *Berlich. pag. 1. Concl. 51. num. 36. & seq.*
Const. Elect. 30. p. 1. & ibi Moller. num. 2. & 3. Locus specialis
dici potest domus cujusque propria & privata, quæ quidem
quoad privata, non verò fisco inferenda debita speciali immu-
nitate contra processum arrestatorium cincta est: uti enim
nemo in domo propria aut aliena, contradicente domino,
capi pro debito simplici possit. *l. nemo ex domo, 103. de Reg. Jur.*
ita ex rationis identitate apparet, etiam illud quoad arrestum
procedere. Quicquid de immunitate ædium privatarum
dictum fuit, locum habet in Ecclesiis aliisque locis sacris, item
Academiis seu scholis publicis. De hisce omnibus plenariè &
ad amussim tractavit *Peckius de jur. sist. c. 6.*

XXIIX. Tempus aliud est feriatum vel nundinale; aliud
sine feriis (quod *Ovidio lib. 1. Fast. dicitur nefastum*) vel ex-
tra nundinas. Hoc quidem semper Arrestatio licitè fieri po-
test, isto verò non item, excepto casu, si constat de mora,
quæ videtur certissimum periculum allatura: tùm enim hoc
ipsum necessitatis ratio, quæ nullam habet legem, postulat
can. remissionem. 39. caus. 1. vers. sed notandum q. 1. c. 3. extr. de furt.
Rebuff. in Constit. Reg. Gall. tom. 1. artic. 6. gl. 3. num. 60. qui,
quamvis generaliter Arrestum die feriato concedi posse asserit,
subjicit tamen verba: si periculum est in mora, quibus no-
stram opinionem confirmare voluit. Nundinarum tempo-
re quod arrestum sit prohibitum, probatur *ex l. un. C. de nund.*
& merc. ratio in promptu est; favor scilicet ipsius mercaturæ,
quæ cum tali gaudeat immunitate, eò diligentius & liberius
abundantiam nostram felici cambio pensat, exportando ea,
quibus nos abundamus, & advehendo, quæ DEUS alii regioni
voluit esse peculiaris, quæque ad vivendi rationem maximè
sunt conducibilia. Num verò mercatores in illis locis, per
quos ad nundinas transire coguntur, arrestari possint *Dd. con-*

troversum fecerunt? Nos cum *Peck. d. tract. c. 10 n. 4.* negantibus assentimur: aliàs enim permulti ad nundinas nec ire nec ab ipsis redire justo tempore possent. Hæc tamen prohibitio restringenda est ad eos contractus, qui ante nundinas, non qui in ipsis nundinis facti & celebrati sunt *l. heres. 19. §. 2. ff. de jud. Hilliger in Donell. Enucl. p. 2 l. 71. c. 14. lit. L. in not. Coler. de Process. Execut. p. 1. c. 3. n. 47. Berlich. p. 1. Concl. 53. n. 8. p. 1.* Cessat quoq; dicta prohibitio in debito jurato *Peck. d. tr. c. 10. n. 3.* Nec quicquam roboris habet in relegatis, bannitis & hostibus. *Berlich. d. l. n. 13.* privilegia enim nunquam ad sceleratos sunt extendenda *l. 2. C. de priv. Schol. Novell. 17. c. 5. in princ.* Et denique si debitor immunitati nundinarum proprio motu renunciavit *Peckius d. tr. c. 12. n. 1. Berlich. p. 1. Concl. 53 n. 11.*

XXIX. Ad finem progressum nostrum ut dirigamus, ordinis ratio postulat. Estque ille vel primus & principalis, vel à primo ortus & minus principalis. Primus & principalis est utilitas privata seu commodum cujusque agentis; eò enim maximè Arrestum intenditur, ut creditor aut ipsum debitum, aut saltem illius, præstitâ satisfactione, securitatem adipiscatur. *Coler. d. tr. p. 1. c. 8. n. 18. § n. 55.* Minus principalis est utilitas seu tranquillitas publica, cujus multum interest, quemlibet habere res proprias & salvas, & ut periculum scandali armorumq; maturè deflectatur; aliàs enim de debito injustè defraudatus ansam haberet fortunæ debitoris inhiandi ipsiq; vim inferendi, ex quo sequeretur postea publici status dissipatio, pacisq; turbatio non exigua.

XXX. Effectus Arresti præcipui sunt subsequentes. Primus est, quòd debitor aliàs lentus in solutione tadio arresti affectus ad satisfaciendum eò faciliùs compellatur, vel sibi quærat aliù, qui ipsius nomine aut solvat, aut alio quoq; modo hanc molestiam ab ipso declinans securum reddat creditorem. *Coler. de proc. Exec. p. 1. c. 8. n. 18. Gail. tr. de Arrest. c. 1. n. 15.* Secundus; quòd vim quandam tacitæ hypothecæ operetur, & quidem talem, quæ tanquam affixa & agglutinata ipsi rei debitæ adeò inhaeret, ut transeat ad quemcumq; possessorem etiam singularem arg. *l. si debitor. 12. § 13. C. de distr. pign. l. pignoris. 17. l. grege*

grege. 13. § 3. ff. de pign. & hypoth. cumq; res ad tertium possessorem pervenerit, habeat creditor contra eum actionem hypothecariam, excussione tamen principalis debitoris antea præmissa. Nov. 4. c. 2. & inde desum. autb. Sed hodie. C. de Obl. & Act. Col. d. tr. p. 2. c. 3. n. 453. & p. 3. c. 11. n. 26. n. 39. in fin. Huic accedit & tertius ex priore dependens: demonstratum enim est, creditorem arrestando tacitam hypothecam consequi, quæ simul prioritatem & prælationem quandam in se continet. Talis itaq; hypothecarius omnibus creditoribus anteriore hypothecâ non munitis, sed posteriorem sive expressam sive tacitam habentibus præferendus est. Const. El. 28. §. Ferner sollen p. 1. Dan. Moll. ad d. Const. n. 79. Ubi additur ratio: quia arrestantibus jus reale simul conceditur, & quidem à die statim ipsius impetrationis, quod jus ipsi absq; proprio suo facto auferri non potest. Coler. de process. Exec. p. 1. c. 2. n. 191. & p. 2. c. 3. n. 410. cum seq. Item p. 3. c. 8. n. 44. & 54. c. 11. n. 40. & 87. Vid. Wesenb. in Parat. ff. de privil. Credit. n. 9. Berlich. p. 1. Concl. 50. n. 79.

XXXI. Cognationem cum Arresto quæ habent, multa quidem occurrunt, è quibus in præsentiarum tria saltem carptim atq; vellicatim tangere lubet. Primum locum sibi vindicat Sequestratio, quæ tantam cum Arresto habet convenientiam, ut sæpius hæc duo à Dd. confundi & indistinctè usurpari videamus, cum differentiam eorum ex solis vocabulis profluere putat Coler. de process. Execut. p. 2. c. 2. n. 184. Peckius de jur. sist. c. 1. num. 4. Quemadmodum enim Sequestratio necessaria & judicialis non voluntaria & conventionalis regulariter prohibita, sic etiam Arrestum toto genere quoad juris regulas est illicitum. Gæd. ad rubr. de Sequest. poss. & fruct. num. 21. resp. thes. 7. & 9. Deinde sicut Sequestrum fit litis gratiâ Wesenb. in Parat. ff. Depositi. n. 6. Sic & Arrestum. Molin. ad Consuet. Paris. t. 2. gl. 1. in verb. Arrest. n. 38.

XXXII. Porrò admodum affine est Arresto Præceptum de non alienando. Primò enim utrumq; est præparatorium alterius judicii, aliosque desiderat ordinarios processus. Col. d. tr. p. 1. c. 2. n. 96. & p. 3. c. 11. num. 88. Præterea neutrum partis adversæ citationem requirit, sed utrumque summariam.

UNIVERSITÄT
ZV HALLA

& semiplenam juris probationem exigit, de Arresto *diu* *supr. tb. 26.* De præcepto non alienando loquitur *l. Divus Pius 5. ff. de petit. hered. l. fin. §. 2. ff. de dol. mal. & met. except. Coler. de process. Exec. c. 11. n. 91.* Tertiò neutrum possessionis commodum aufert. *Gail. de Arrest. c. 12. num. 7. 8. & 9. Coler. d. c. 11. n. 11.* Quarto deniq; conveniunt modo tollendi, uti enim Arrestum Satisfactione tollitur. *Peckius d. tract. c. 45. n. 4.* sic quoq; præceptum de non alienando. *Coler. d. l. n. 93.*

XXXIII. Tertiò deniq; non obscure cum Arresto convenire videtur Missio in possessionem. *Gail. de Arrest. c. 12. n. 8.* Unde & ipse eam Arresti speciem pronunciat *d. tr. c. 1. n. 21.* 1. Utrumque est executionis species. *Col. de proc. Exec. p. 1. c. 2. n. 10. & n. 67.* 2. Uti per Arrestum libera rei dispositio debitori aufertur, ita per missionem in possessionem primi & secundi decreti. *Gail. d. l. n. 21.* 3. Sicuti missus in possessionem ex primo decreto jus pignoris prætorii consequitur. *l. non est mirum. 26 §. 1. de pign. act. Myns. 1. Obs. 28.* Sic etiam per Arrestum arrestatori jus pignoris quasi prætorii attribuitur *resp. tb. 30.*

XXXIV. Quantumvis tamen hæc maximè convenient cum Arresto, sic vicissim in multis ab eo discrepant. Sequestratio differt ab Arresto. 1. Ratione nominis. Arrestum enim Germanis propriè dicitur *Kummer s. tb. 4.* Sequestrum verò *Hinderlegung*, uti illud *in l. 110. ff. de V. S.* per vocabulum Depositionis exprimitur, *Meurer von deutscher Nation/Land- vnd Stadrecht: p. 1. tit. Von Arrest vnd Kummer: & tit. von der Sequestration vnd Hinderlegung.* 2. Ratione Originis: Sequestrum enim originem trahit à lege scripta *l. un. c. de prob. sequest. pec. c. 2. & 3. extr. de Sequest. poss. & fruct.* Arrestum verò, quò hodiè in primis utimur, à consuetudine & lege non scripta. *vide tb. 8.* 3. Ratione objecti: Sequestrum tantummodò fit in re litigiosa, & regulariter versatur circa mobilia *l. Sequest. 110. ff. de V. S. Coler. de proc. Exec. p. 1. c. 2. n. 83. & 130.* Arrestum non in litigiosâ tantum, sed tam in personam, quàm aliam quamlibet rem etiam non litigiosam decerni potest: *Gæd. de sequest. poss. & fruct. in rubr. n. 20.* 4. Causa formali: in Sequestro enim requiritur ab initio citatio partis, contra quam impetratur sequestrum. *Franc. Curt. de Sequest.*

Sequest. n. 4. Diversum esse in Arresto declaratum fuit *tb. 26. Vid.*
Peck. de jur. sist. c. 4 n. 5. 5. Effectu: Sequestrum fit custodiae cau-
sa, cum in eo res alii custodienda tradatur, qui tanquam tertius
intercedit & sequester dicitur. *l. propriè. 6. d. l. 110. de V. s. Alciat. ad*
hanc l. n. 4. Quod in Arresto non attenditur; Ubi omnia manent
bona, quamvis arrestata, in potestate & dominio ipsius debito-
ris. *Coler. d. 11. p. 3. c. 11. n. 84. 6.* In Sequestro non sunt certi dies
statuti, vel tempora praescripta, intra quae illud prosequi oportet
sequestrationem petentem. *Coler. d. l. n. 81.* Secus est in Ar-
resto *inspic. tb. 26.* Idem fermè discriminis intercedit inter Arre-
stum & Praeceptum de non alienando.

XXXV. Missio in possessionem & Arrestum à se invicem
distinguuntur. 1. Causa formali: in illa enim causae cognitio est
necessaria; in hoc non item, ut praecedentia docent. 2. Fine &
Effectu: Nam missione in possessionem ex secundo in primis de-
creto turbatur possessio, & res debitoris potestati creditoris sub-
mittuntur *c. fin. §. in aliis x. ut lit. non contest. l. 3. §. fin. de acquir. vel*
amitt. poss. Per Arrestum nec possessio turbatur, nec res custodiae
arrestantis committuntur *Gail. de Arrest. c. 12. n. 8. & 9.* sed perman-
nēt in Dominio veri Domini, donec lis finem sortiatur. *Gail. d. l.*

XXXVI. Opposita tandem consideranda veniunt, quorum
quaedam sunt privativa, quaedam contraria. Privativè opposita
dicuntur ea, quibus Arrestum juxta praescriptum modum con-
stitutum iterum dissolvitur. Quod tribus potissimum modis
fieri solet. 1. Solutione ejus, quod debetur, quā praestitā, omnem
obligationem extinguere naturalis ac civilis docet ratio *pr. Inst.*
quib. mod. toll. Obl. 2. Bonorum cessione *l. 1 & fin. C. qui bon. ced.*
poss. Peck. de jur. sist. c. 45. n. 19. Rebuff. in Ordin. Reg. Gall. tom. 1. de
Lit. Oblig. art. 2. gl. 1. n. 76. & de sent. execut. art. ult. gl. 1. n. 21. Quod
quidem expeditum est quoad jus civile, non verò Saxonicum.
Coler. de Proc. Exec. p. 1. c. 7. n. 18. 3. Cautione sufficienti & ido-
neā, praestitā per fidejussores aut pignora de judicio sisti aut ju-
dicatum solvi. *l. si fidejussor. 7 §. fin. ff. qui satisd. cogant. l. 16. ff. de*
offic. Praesid. l. litibus 20. C. de Agric. & censit. col. Gail. de Arrest. c. 2.
n. 7. c. 3. n. 3. c. 4. n. 11. Reichs Abschied zu Speyer Ann. 1570. §. Wenn
auch die Arresta verb. Bevorab auffgebote ne caution. *Constit. Elect.*
p. 1. Const. 30. verb. so lange bis sie gewisse Versicherung gemache.

D

Peck.

UNIVERSITÄT
ZVHALTE

Peck. de jur. sist. c. 45. n. 3. An autem ad relaxationem Arresti sufficiat cautio juratoria, ad diversa eunt Interpp? Quam quæstionē distinctionis temperamento decidendam arbitramur: aut enim præstatur à personâ nullius dignitatis & non magni nominis, aut exigenda venit à tali, quæ in dignitate constitutus integræ vitæ probatæq; existimationis est. Priori casu talis cautio juratoria Arrestum minimè dirimit. *Peck. d. loc. n. 8. Gail. de Arrest. c. 3. n. 10. Berlich. p. 1. concl. 53 n. 23. Jacob. Schult. in addit. ad Modest. Pist. q. 110 n. 27. Job. Baptist. Caccialupus q. princ. 11. n. 1. & seqq. tr. de debit. susp. & fugit.* Posteriori verò cautioni juratoriæ locus esse videtur, quia juramentum à tali persona fide digna præstitum, haut facilè rejiciendum est. *Sichard. in l. un. n. 14. C. de probib. sequest. pecun. Gail. 2. Obs. 47. n. 13. Myns. 2. Obs. 11. Alciat. in l. 61. n. 4. de V. S. Sneyd. Inst. de satisd. n. 4. Berlich. d. Concl. n. 24. Schult. d. l. n. 29. Coler. d. tr. p. 3. c. 11. n. 102.*

XXXVII. Contrariè opponuntur Arresto. Primo Spolium, quod omni jure tam civili quàm Canonico prohibitum est. *t. i. ff. de Vi & vi armat. & tit. extr. de restit. spol. l. si quis 7. C. ad l. Jul. de vi publ.* His & lex divina accedit; Væ tibi qui spolias, quia spoliaberis. Secundo: Omnis injusta, & non decreto judicis confirmata & approbata manuum injectio, & violenta rei possessionisvè turbatio & ablatio.

XXXIIX. Cùm verò non rarò contingat, ut quis ita sine omni causa necessaria iniquo Arresto constringatur; certa quædam poena ipsis temerè & injustè arrestantibus constituta est, quæ pro diversitate personarum in Arresto simul concurrentium etiam diversa est. Actor seu creditor condemnari solet ad refusionem expensarum & interesse *Gail. tr. de Arrest. c. 13. Coler. de proc. Exec. p. 2. c. 3. n. 39.* Teneatur insuper actione injuriam ex l. diffamari. *C. de ingen. & manumiss.* talis enim detentio injusta magnæ instar injuriæ haberi solet. *l. si creditores. 31. §. fin. ff. de Reb. auct. jud. possid. & vend. Menoch. 2. de arbitrar. jud. quest. cas 87. n. 2. Peck. de jur. sist. c. 18. n. 1. & 2. Coler. de proc. Exec. p. 2. c. 3. n. 154.*

XXXIX. Magistratus seu iudex ejusmodi Arrestum concedens simili modo injuriarum conveniri potest per ea, quæ tradit *Gail c. ult.* quandoq; tenebitur ad damnum & interesse, dummodò litem facit suam *Coler. d. tr. p. 1. c. 2. n. 117.* Apparitoris poena est

est remotio ab officio, si nimirum non ex mandato judicis, sed à parte conductus Arrestum denunciaverit Peck. d. tr. c. 24. per t. Molin. ad consuet. Paris. tit. 2. gl. 1. verb. Arrestum. n. 184.

XL. Is denique, qui contemnendo arrestum fuga sibi prospicit, quomodo puniendus sit, judicis arbitrio relinquitur. Peck. de jur. sist. c. 28. per tot. Ubiq; enim in jure nostro pœnæ absolutè mentio fit, semper intelligitur arbitraria gl. sing. & communis in l. 1. C. de SS. Eccl. omniaque, quæ judicis contemptum concernunt eidem committuntur punienda. Molin. d. loc. n. 115. Sic itaq; hanc Arrestationum materiam valdè quidem usitatam, sed ab Interpp. parùm tractatam, non quâ debuimus prolixitate, sed quâ potuimus brevitate adumbratam proponere placuit, indubitat à interim spe lætor, candidum & benevolum lectorem tenue ingenioli mei herediolum indè pernosciturum, voluntatemq; pro facto accepturum, Quondam Dij meliora dabunt!

Πάρεργα.

Imperator Auream Bullam nec abrogare, nec quicquam contra eam licitè facere potest.

Ab Imperatore malè informato ad melius informandum appellare fas non esse, dicimus.

Principes & Status Imperij unionis fœdera, etiam in causa religionis, contra Imperatorem defensivè rectè ineunt.

Qui Electorum aliorumq; Principum inferiorum violat auctoritatem, non incidit in crimen læsæ Majestatis.

De tutela Electorali testamento disponi nequit.

In reddendo mutuo, si monetae valor extrinsecus mutatus fuerit, estimationem, quæ est tempore solutionis, esse attendendam, citra aliorum præjudicium statuimus.

πρὸς τὴν μόνον δόξαν.

D 2

Præ-

UNIVERSITÄT
ZVHALLE

Præstantissimo Dn. Respondenti, amico ac
conterraneo perdilecto.

Non omnis, qui hinc culta, Sala ad vineta moratur,
deside degeneri sacrat torpore Vacuna
etatis florem, aut Baccho, Venerive salaci;
permultus, Pattacionis compescat id ora
mordacis! vivit, Sophies doctrina beatam
divite cui mentem profectu nutrit alitq;
Nobile permultus pulcrâ virtute laborat
non sine mansurâ nomen sibi laude lucrari,
ing; sacram Eusebies, Themidos, doctave Minerva,
seu Meditrina arcem nisu penetrare potenti.

Exempli in specimen Te, CONRADE, advoco, RHANI.
Otia te exosum discincta imbellia segnis
turpè capistratum haut subigit, ducitq; triumpho.
Non tempus, cuius nullo est reparabile damnus
evo, transmittis, quin linea ducta supersit,
ingenij ne invisâ filix nascatur in agro
neglectim culto. Maeste ô ausuq; bonoq;
tanto animi! ne hinc nocte moras, ne comprime gressus.
Nitere plus ultra, vegeta dum grande juvena
robur & innata felix te stipat acumen
unâ virtutis: caveas audire supinis
tardior incœptis. Exempla domestica, RHANI,
qua moneant, moveantq; tibi sunt. Æmula Virtus
& doctrina alacrem dum jam-nunc excitat, olim
amulaq; excipiet letis te fama quadrigis.

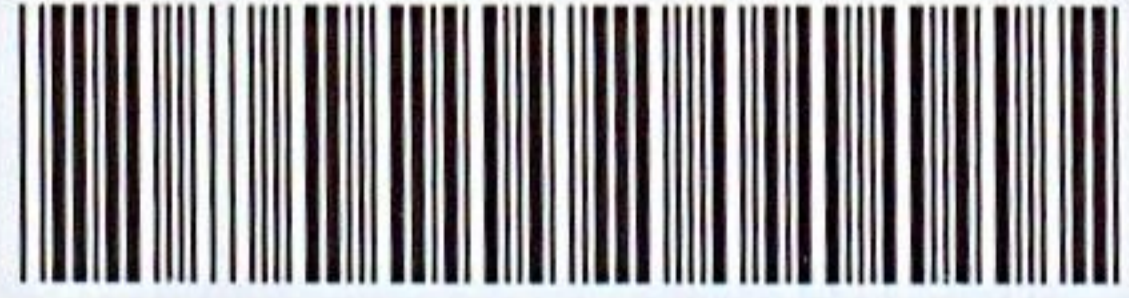
apponeb. amoris & felicitis
ominis ergò

M. Philippus Horst / Brunsvigâs
Poët. Laur. Cas. Orator. P. P.

ULB Halle

3

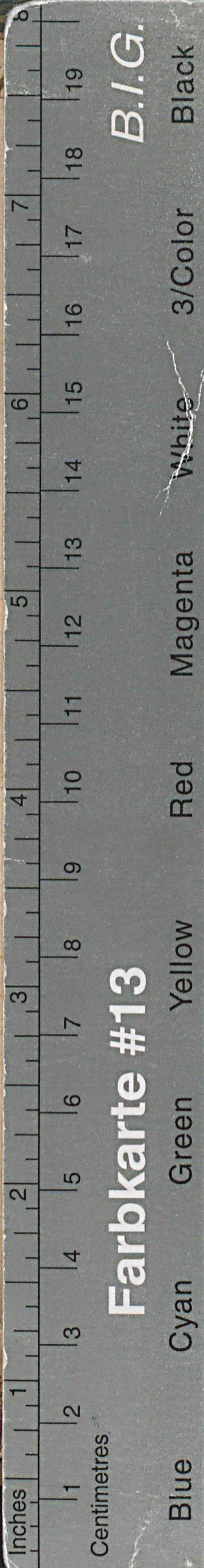
005 132 665

VDA7

B.I.G.

Farbkarte #13

JURIDICA No. 16

TENDI,

1623, 2

STIS,

nte clementia

decreto
m Collegii, quod in illustri
florete Academiâ

D E
CONSULTISSIMO
FOMANNO
M HUIUS ACA-
ridicæ Ordinario, ac p.t.
e ibidem Provincialis &
gimo, Præceptore, Fau-
suo æternum
do.

ctorum
e submittit
April.
N/ BRUNSV: SAXO.

AE
EINMANNI.
C. XXIII.

3 1/2

UNIVERSITÄT
ZV HALLER

B. 16